

Arrest

nr. 285 090 van 20 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van O.E. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger, afkomstig uit Karicë, Albanië. Hoewel uw overgrootmoeder van etnie een Rom is, ziet u zichzelf als Albanees, daar uw vader in Albanië is geboren en getogen. Op uw tiende verhuisde u met uw hele familie naar Tirana. Zeven jaar geleden ging u om de hand van V.O. (...) (O.V. (...)) vragen. Toen haar vader te weten kwam dat u een moslim bent, ging hij niet akkoord met het huwelijk. Uw schoonvader is alcoholverslaafd en gedroeg zich gewelddadig

binnen het gezin van uw vrouw. Uw schoonmoeder, uw vrouw en haar broer en zus deelden regelmatig in de klappen wanneer uw schoonvader te veel gedronken had. Uw schoonmoeder probeerde in het verleden meermaals tevergeefs klacht in te dienen. Door de kennissen die uw schoonvader bij de autoriteiten heeft, lukte dit niet. Uw schoonvader verbood V. (...) om te trouwen met u. U volhardde evenwel in uw wensen en ging uw vrouw ophalen in haar ouderlijk huis. Jullie trokken naar Tirana waar jullie op 25 september 2015 trouwden. Nadien ging u met uw vrouw in het ouderlijk huis van uw vader in Burrel (Albanië) wonen. Toen uw schoonvader te weten kwam dat het huwelijk toch was doorgegaan, dreigde hij ermee jullie te vermoorden als hij jullie zou tegenkomen. Op 10 juli 2017 werd uw zoon E.O. (...) (O.V. (...)) geboren. Hoewel uw vrouw al een tijd geen contact meer onderhield met haar familie, lichtte zij haar ouders in over de geboorte van jullie zoon. Uw schoonvader herhaalde zijn dreigement u te vermoorden als hij u zou vinden. Na ongeveer vierenhalf jaar in Burrel te hebben verbleven, verhuisde u met uw gezin naar Tirana, daar er te weinig werk was in Burrel om te kunnen overleven. In Tirana vond u makkelijker werk, onder meer in een meubelfabriek en als chauffeur. Op 4 juli 2019 werd uw dochter A.O. (...) (O.V. ...) geboren. Ongeveer drie jaar geleden kwam uw schoonvader langs op uw werk. U moest hierdoor stoppen met werken als chauffeur. Nadien ging u aan de slag als pizzakoerier. In augustus 2021 belde uw vrouw u op met de boodschap dat uw schoonvader uw zoon van school was gaan halen. U ging meteen met uw brommer richting de school van uw zoon. In de daarrond liggende straten kwam u uw schoonvader en zoon tegen. U nam uw zoon van hem af en keerde naar huis terug. Nadien ging u samen met uw vrouw naar de politie om klacht in te dienen tegen uw schoonvader. Toen de agenten aan de deur hoorden wat u kwam doen, vroegen ze de naam van uw schoonvader. Daarop zeiden de agenten dat het een schande is om klacht in te dienen tegen uw schoonvader. Hij heeft veel kennissen bij de politie en de autoriteiten, waardoor u vermoedt dat deze agenten uw klacht niet wilden aannemen. Ongeveer 20 dagen later ging uw schoonvader naar de markt die langs de school van uw zoon ligt. Hij zag uw zoon op school en vroeg hem mee te gaan. Uw zoon ging hierop met uw schoonvader mee. Op dat moment kwam uw vrouw aan op school en zag ze wat er aan het gebeuren was. Zij nam onmiddellijk uw zoon mee en belde u op. Uw schoonvader achtervolgde daarop uw vrouw en zoon om te kunnen zien waar jullie woonden. Hij probeerde vervolgens om uw vrouw en zoon mee te nemen. Uw vrouw werd hierbij geslagen in haar gezicht. Toen u 's avonds naar huis keerde, was uw schoonvader niet meer in de buurt. U had schrik dat hij 's avonds zou langskomen wanneer u aan het werk was. Uit voorzorg veranderde u van werkshift. U probeerde opnieuw tevergeefs samen met uw vrouw klacht in te dienen. Op een dag moest u een levering doen op het politiecommissariaat, bij een van de aanwezige chefs. U zei hem dat u graag klacht wilde indienen tegen uw schoonvader. Deze chef zei daarop dat het een grote schande zou zijn om zoiets te doen. Er was bovendien altijd nog een kans dat jullie na een bepaalde tijd toch zouden verzoenen. U ging akkoord met hetgeen deze chef tegen u zei en zag er van af klacht in te dienen. Op 15 april 2022 was u aan het werk toen u toevallig uw schoonvader en zoon aan de bushalte richting Shkodër zag staan. U stopte meteen en wou uw zoon meenemen. U had genoeg van de situatie en viel uw schoonvader aan. Er ontstond een gevecht tussen jullie, tot andere mensen tussenkwamen. U ging diezelfde dag opnieuw tevergeefs naar de politie. U kreeg daar te horen dat uw schoonvader veel kennissen heeft bij de hoogste chefs van de politie. Na overleg met uw vrouw besloot u dat u niet langer in Albanië kon blijven. Op 22 april 2022 verliet u samen met uw gezin Albanië en reisde u naar België waar u twee dagen later aankwam en op 28 april 2022 verzocht om internationale bescherming. Ongeveer een maand voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS kwam uw schoonvader tweemaal langs op uw werk om vragen over u te stellen. U vreest bij terugkeer opnieuw problemen te kennen met uw schoonvader.

U bent in het bezit van uw origineel Albanees paspoort, en dat van uw vrouw en kinderen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw rijbewijs en een kopie van uw huwelijksakte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U vreest bij terugkeer problemen met uw schoonvader die tegen jullie huwelijk was. Er dient echter te worden vastgesteld dat de verschillende tegenstrijdige en incoherente verklaringen die u en uw vrouw lieten optekenen de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas volledig onderuit halen. Zo lieten u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen optekenen over de eerste keer dat uw schoonvader probeerde uw zoon mee te nemen. Zelf plaatste u deze gebeurtenis in augustus 2021. Uw vrouw bracht u telefonisch op de hoogte, waarna u de straten rond de school van uw zoon afging tot u hen diezelfde dag nog terugvond. U nam daarop meteen uw zoon van uw schoonvader af (NPO p. 7). Uw vrouw beweerde echter dat uw schoonvader in december 2021 voor het eerst poogde uw zoon mee te nemen. Hij slaagde daar volgens uw vrouw ook in en hield uw zoon twee weken bij, waarna hij uw zoon naar huis bracht (NPO V. (...) p. 5-6). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelden jullie beide dan weer dat uw schoonvader uw zoon twee à drie dagen had bijgehouden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5; Vragenlijst CGVS V. (...), vraag 3.5). Ook over de tweede poging van uw schoonvader konden u en uw vrouw geen eenduidige verklaringen afleggen. U beweerde dat uw schoonvader 20 dagen na de eerste poging in augustus 2021 opnieuw probeerde uw zoon mee te nemen (NPO p. 7). Uw schoonvader was op de markt naast de school toen hij aan uw zoon vroeg om met hem mee te komen, waar uw zoon mee instemde. U stelde dat uw vrouw net op dat moment aankwam en uw zoon van uw schoonvader afnam. Uw schoonvader achtervolgde hen dan en probeerde hen beiden mee te nemen. Uw vrouw werd daarbij geslagen in haar gezicht (NPO p. 7). Uw vrouw schetste echter een ander verloop van de gebeurtenissen. Zij beweerde dat deze tweede poging ergens in januari 2022 was. Ze werd opgebeld door de school van uw zoon en kreeg te horen dat uw schoonvader had geprobeerd uw zoon mee te nemen, maar dat dit was geweigerd door de school. Uw vrouw verklaarde dat zij daarop uw zoon van school ging halen. Uw vrouw repte met geen woord over een achtervolging, noch een poging om ook haar mee te nemen waarbij zij geslagen zou zijn (NPO V. (...) p. 6). Zij stelde bovendien dat zij niet meer gewelddadig werd behandeld door haar vader nadat zij met u trouwde (NPO V. (...) p. 7). Over de derde poging van uw schoonvader om uw zoon mee te nemen legden u en uw vrouw andermaal tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde dat deze poging op 15 april 2022 plaatsvond. U kwam uw zoon en schoonvader toevallig aan een bushokje tegen terwijl u aan het werk was als pizzakoerier. Aanvankelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde u dat uw schoonvader u wou slaan, maar hier van afzag daar er veel omstaanders aanwezig waren (NPO p. 5). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud wijzigde u uw verklaringen en beweerde u dat er een gevecht ontstond tussen jullie twee door u geïnitieerd, tot omstaanders tussen kwamen (NPO p. 8). Andermaal liet uw vrouw omtrent deze gebeurtenissen andere verklaringen optekenen. Aanvankelijk plaatste zij deze laatste poging om uw zoon mee te nemen in mei 2022 (NPO V. (...) p. 3). Nadien wijzigde ze haar verklaringen en beweerde ze dat de laatste poging rond 22 of 23 januari 2022 was. Ze stelde dat u uw zoon en schoonvader toevallig tegenkwam aan dat bushokje (NPO V. (...) p. 6). Voor de DVZ gaf u een nog andere versie van de feiten weer. Daar stelde u dat uw vrouw u opbelde en informeerde over de poging van uw schoonvader om uw zoon mee te nemen, waarna u naar uw zoon aan de bushalte ging om dat te voorkomen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gewezen op de tegenstrijdige verklaringen van uw vrouw, stelde u louter het niet meer te weten, u was gestresseerd. Ook uw vrouw was gestresseerd en wist volgens u niet wat ze zei. Deze verklaringen kunnen de duidelijk vastgestelde tegenstrijdigheden echter niet rechtvaardigen (NPO p. 10). De opeenstapeling van tegenstrijdige verklaringen die zowel u als uw vrouw lieten optekenen, doet dan ook volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Wat betreft uw pogingen om de hulp van de autoriteiten in te schakelen dient vastgesteld dat u en uw vrouw ook hier incoherente verklaringen aflegden. U beweerde driemaal samen met uw vrouw naar de politie te zijn gestapt, telkens wanneer uw schoonvader een poging had gedaan om uw zoon mee te nemen, dus tweemaal in augustus 2021 en eenmaal in april 2022. Eenmaal ging u ook alleen naar de politie, toen u toevallig passeerde op het politiebureau voor een pizzalevering (NPO p.9). Geen enkele poging leidde tot het indienen van een officiële klacht, daar de aanwezige politieagenten geen klacht wouden registreren toen ze vernamen wie uw schoonvader was en door de kennissen die uw schoonvader bij de autoriteiten heeft (NPO p. 8-9). Nogmaals gevraagd aan het eind van uw persoonlijk onderhoud of het wel degelijk geen enkele keer was gelukt om een klacht in te dienen, antwoordde u bevestigend (NPO p. 10). Uw vrouw stelde echter expliciet dat u op 16 januari 2022 een klacht indiende bij de politie (NPO p. 7). Verder beweerde uw vrouw dat ze zelf in januari 2022 naar de politie stapte. Gevraagd of zij al eerder naar de politie was gestapt, antwoordde ze negatief (NPO V. (...) p. 7). Even later wijzigde uw vrouw echter haar verklaringen en beweerde ze ook in december 2021 naar de politie te zijn gestapt (NPO V. (...) p. 7-8). Bij haar bezoek aan de politie in december 2021 verklaarde uw vrouw dat haar bevestigd werd dat zij een klacht had ingediend (NPO V. (...) p. 8). Geconfronteerd met de verklaringen van uw vrouw, die stelde dat er wel een klacht werd ingediend, wijzigde u plots uw verklaringen en beweerde u dat er wel een klacht werd ingediend, maar dat er niets mee gebeurd was

(NPO p. 10). Het wijzigen van uw verklaringen om deze te laten overeenkomen met de verklaringen gedaan door uw vrouw, is onvoldoende om de vastgestelde tegenstrijdigheden op te heffen. U kon bovendien deze plots door u ingediende klacht niet coherent in de tijd plaatsen. Gevraagd wanneer deze klacht werd ingediend, antwoordde u aanvankelijk dat u het niet meer wist. Wanneer u werd gevraagd naar een datum bij benadering, hield u het op drie à vier maanden geleden, wat overeenkomt met mei/juni 2022, een tijdstip waarop u al in België was. U kon geen verdere uitleg geven, u wist het niet exact meer en was gestresseerd (NPO p. 10). Voorts lieten u en uw vrouw incoherente verklaringen optekenen over waarom er niets gebeurde wanneer jullie naar de politie stapten. U beweerde dat uw schoonvader kennissen heeft bij de autoriteiten, waardoor de autoriteiten niet optraden tegen hem (NPO p. 7-8-9). Nader gepeild naar wie die kennissen waren, kwam u niet verder dan te beweren dat hij veel vrienden heeft, zoals verre neven. U wist evenmin wie die kennissen waren op het politiekantoor waar u zich meermaals toe had gewend (NPO p. 9). Uw vrouw repte met geen woord over mogelijke kennissen van uw schoonvader bij de autoriteiten als reden waarom jullie niet zouden zijn geholpen door de autoriteiten. Gevraagd waarom er niets met de ingediende klachten gebeurde, verklaarde uw vrouw louter dat er meerdere zaken niet werden opgelost door de politie, de politie ondernam niets (NPO V. (...) p. 8).

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de beweerde ontvoeringspogingen door uw schoonvader. Bijgevolg komt de geloofwaardigheid van de overige problemen met uw schoonvader (hij zei tegen uw schoonmoeder dat hij u en uw echtgenote zou vermoorden indien hij jullie tegenkwam NPO p. 6) sterk op de helling te staan.

Voor zo ver er enig geloof kan gehecht worden aan de beweerde problemen met uw schoonvader, dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. De vastgestelde tegenstrijdigheden omtrent uw pogingen om de hulp van de politie in te schakelen daargelaten, verklaarden zowel u als uw vrouw geen verdere stappen te hebben ondernomen om dit door u als inadequaats ervaren optreden van de politie bij een andere hogere instantie aan te klagen (NPO p. 10; NPO V. (...) p. 10). Dat uw vrouw hiermee niet verder wilde gaan, in de hoop dat het misschien tot een verzoening met haar vader zou komen, is onvoldoende om uw nalaten te rechtvaardigen (NPO p. 10). Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw vrouw dat de Albanese autoriteiten in het verleden reeds optraden toen er zich problemen met uw schoonvader voordeden. Hij werd daarbij veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden (NPO V. (...) p. 8).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen

op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande en gelet op uw verklaringen dat noch u noch uw vrouw problemen met uw autoriteiten aanhaalden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.7a; Vragenlijst CGVS V. (...), vraag 3.7a) meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen voorgaande conclusies niet wijzigen. Aan uw identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling wordt niet getwijfeld, noch aan die van uw vrouw en kinderen. Dat u over een rijbewijs beschikt wordt evenmin betwist.

Het verzoek om internationale bescherming van uw vrouw werd eveneens kennelijk ongegrond verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van O.V. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger, afkomstig uit Velipojë, Albanië. Uw vader is alcoholverslaafd en gebruikte regelmatig geweld tegen uw moeder en u en uw broer en zus wanneer hij gedronken had. Op een keer wou hij uw moeder vermoorden met een mes toen u tussen kwam. Er werd verschillende keren klacht ingediend tegen uw vader. Eenmaal werd uw vader veroordeeld en kreeg

hij de maximumstraf van zes maanden gevangenis. Dit gebeurde toen u 15 of 16 jaar oud was. Uw vader bleef zich echter gewelddadig gedragen.

Op uw 19e leerde u E.O. (...) kennen (O.V. (...)). Aanvankelijk stemde uw familie in met jullie relatie, tot ze te weten kwamen dat hij een moslim en een Rom is. Daar uw familie katholiek is, waren ze niet akkoord dat u zou trouwen met hem. U ging echter tegen de wensen van uw familie in en verliet uw ouderlijk huis. Uw vader beloofde u nooit met rust te zullen laten. U trok met uw man naar Tirana waar jullie huwden. Nadien ging u met uw man in Burrel (Albanië) wonen. Op 10 juli 2017 werd uw zoon E. O. (...) (O.V. (...)) geboren en op 4 juli 2019 uw dochter A.O. (...) (O.V. (...)). Na vijf jaar verhuisde u met uw gezin naar Tirana.

In december 2021, iets voor de kerstperiode, kreeg u telefoon van de school van uw zoon. De juf lichtte u in dat uw vader uw zoon van school was komen ophalen. U antwoordde dat u daarvoor geen toestemming had gegeven. U contacteerde uw moeder, maar daar bleek uw vader niet te zijn. Twee weken later bracht uw vader uw zoon terug naar uw huis in Tirana. U weet niet waar uw zoon die twee weken geweest is. U wendde zich naar de politie om klacht in te dienen. De politie vroeg u om bewijzen dat uw vader uw zoon had meegenomen. Nadat uw klacht werd geregistreerd, kreeg u te horen dat u op de hoogte zou worden gehouden. Nog in december 2021 ging u eenmaal naar een stand van zaken vragen, er gebeurde echter niets meer met uw klacht. In januari 2022 probeerde uw vader opnieuw uw zoon van school mee te nemen. Ditmaal weigerde de juf echter uw zoon aan hem mee te geven. U werd door de juf opgebeld, waarna u onmiddellijk naar school ging en uw zoon zelf meenam. U wendde zich daarop wederom naar de politie om klacht in te dienen. Op 16 januari ging ook uw man naar de politie, waar hij klacht indiende tegen uw vader. Rond 22 of 23 januari 2022 verliet uw zoon de school, waar hij werd opgewacht en meegenomen door uw vader. Daarop nam uw vader hem mee naar de bushalte om tickets te kopen. Uw man was op dat moment aan het werk als pizzakoerier en passeerde toevallig deze bushalte. Uw man kwam daarop tussen en nam uw zoon mee. Andermaal diende u tevergeefs klacht in bij de politie. U besloot dat u niet langer in Albanië zou blijven. Op 22 april 2022 verliet u samen met uw gezin Albanië en reisde u per bus naar België waar u twee dagen later aankwam en op 28 april 2022 verzocht om internationale bescherming. U vreest bij terugkeer opnieuw problemen te kennen met uw vader.

U bent in het bezit van uw origineel Albanees paspoort, en dat van uw man en kinderen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: de identiteitskaart van uw man, het rijbewijs van uw man en een kopie van uw huwelijksakte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek steunt op dezelfde motieven zoals aangehaald door uw echtgenoot. Het verzoek van uw echtgenoot werd kennelijk ongegrond verklaard en luidt als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U vreest bij terugkeer problemen met uw schoonvader die tegen jullie huwelijk was.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de verschillende tegenstrijdige en incoherente verklaringen die u en uw vrouw lieten optekenen de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas volledig onderuit halen.

Zo lieten u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen optekenen over de eerste keer dat uw schoonvader probeerde uw zoon mee te nemen. Zelf plaatste u deze gebeurtenis in augustus 2021. Uw vrouw bracht u telefonisch op de hoogte, waarna u de straten rond de school van uw zoon afging tot u hen diezelfde dag nog terugvond. U nam daarop meteen uw zoon van uw schoonvader af (NPO p. 7). Uw vrouw beweerde echter dat uw schoonvader in december 2021 voor het eerst poogde uw zoon mee te nemen. Hij slaagde daar volgens uw vrouw ook in en hield uw zoon twee weken bij, waarna hij uw zoon naar huis bracht (NPO V. (...) p. 5-6). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelden jullie beide dan weer dat uw schoonvader uw zoon twee à drie dagen had bijgehouden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5; Vragenlijst CGVS V. (...), vraag 3.5). Ook over de tweede poging van uw schoonvader konden u en uw vrouw geen eenduidige verklaringen afleggen. U beweerde dat uw schoonvader 20 dagen na de eerste poging in augustus 2021 opnieuw probeerde uw zoon mee te nemen (NPO p. 7). Uw schoonvader was op de markt naast de school toen hij aan uw zoon vroeg om met hem mee te komen, waar uw zoon mee instemde. U stelde dat uw vrouw net op dat moment aankwam en uw zoon van uw schoonvader afnam. Uw schoonvader achtervolgde hen dan en probeerde hen beiden mee te nemen. Uw vrouw werd daarbij geslagen in haar gezicht (NPO p. 7). Uw vrouw schetste echter een ander verloop van de gebeurtenissen. Zij beweerde dat deze tweede poging ergens in januari 2022 was. Ze werd opgebeld door de school van uw zoon en kreeg te horen dat uw schoonvader had geprobeerd uw zoon mee te nemen, maar dat dit was geweigerd door de school. Uw vrouw verklaarde dat zij daarop uw zoon van school ging halen. Uw vrouw repte met geen woord over een achtervolging, noch een poging om ook haar mee te nemen waarbij zij geslagen zou zijn (NPO V. (...) p. 6). Zij stelde bovendien dat zij niet meer gewelddadig werd behandeld door haar vader nadat zij met u trouwde (NPO V. (...) p. 7). Over de derde poging van uw schoonvader om uw zoon mee te nemen legden u en uw vrouw andermaal tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde dat deze poging op 15 april 2022 plaatsvond. U kwam uw zoon en schoonvader toevallig aan een bushokje tegen terwijl u aan het werk was als pizzakoerier. Aanvankelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde u dat uw schoonvader u wou slaan, maar hier van afzag daar er veel omstaanders aanwezig waren (NPO p. 5). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud wijzigde u uw verklaringen en beweerde u dat er een gevecht ontstond tussen jullie twee door u geïnitieerd, tot omstaanders tussen kwamen (NPO p. 8). Andermaal liet uw vrouw omtrent deze gebeurtenissen andere verklaringen optekenen. Aanvankelijk plaatste zij deze laatste poging om uw zoon mee te nemen in mei 2022 (NPO V. (...) p. 3). Nadien wijzigde ze haar verklaringen en beweerde ze dat de laatste poging rond 22 of 23 januari 2022 was. Ze stelde dat u uw zoon en schoonvader toevallig tegenkwam aan dat bushokje (NPO V. (...) p. 6). Voor de DVZ gaf u een nog andere versie van de feiten weer. Daar stelde u dat uw vrouw u opbelde en informeerde over de poging van uw schoonvader om uw zoon mee te nemen, waarna u naar uw zoon aan de bushalte ging om dat te voorkomen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gewezen op de tegenstrijdige verklaringen van uw vrouw, stelde u louter het niet meer te weten, u was gestresseerd. Ook uw vrouw was gestresseerd en wist volgens u niet wat ze zei. Deze verklaringen kunnen de duidelijk vastgestelde tegenstrijdigheden echter niet rechtvaardigen (NPO p. 10). De opeenstapeling van tegenstrijdige verklaringen die zowel u als uw vrouw lieten optekenen, doet dan ook volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Wat betreft uw pogingen om de hulp van de autoriteiten in te schakelen dient vastgesteld dat u en uw vrouw ook hier incoherente verklaringen aflegden. U beweerde driemaal samen met uw vrouw naar de politie te zijn gestapt, telkens wanneer uw schoonvader een poging had gedaan om uw zoon mee te nemen, dus tweemaal in augustus 2021 en eenmaal in april 2022. Eenmaal ging u ook alleen naar de politie, toen u toevallig passeerde op het politiebureau voor een pizzalevering (NPO p.9). Geen enkele poging leidde tot het indienen van een officiële klacht, daar de aanwezige politieagenten geen klacht wouden registreren toen ze vernamen wie uw schoonvader was en door de kennissen die uw schoonvader bij de autoriteiten heeft (NPO p. 8-9). Nogmaals gevraagd aan het eind van uw persoonlijk onderhoud of het wel degelijk geen enkele keer was gelukt om een klacht in te dienen, antwoordde u bevestigend (NPO p. 10). Uw vrouw stelde echter expliciet dat u op 16 januari 2022 een klacht indiende bij de politie (NPO p. 7). Verder beweerde uw vrouw dat ze zelf in januari 2022 naar de politie stapte. Gevraagd of zij al eerder naar de politie was gestapt, antwoordde ze negatief (NPO V. (...) p. 7). Even later wijzigde uw vrouw echter haar verklaringen en beweerde ze ook in december 2021 naar de politie te zijn gestapt (NPO V. (...) p. 7-8). Bij haar bezoek aan de politie in december 2021 verklaarde uw

vrouw dat haar bevestigd werd dat zij een klacht had ingediend (NPO V. (...) p. 8). Geconfronteerd met de verklaringen van uw vrouw, die stelde dat er wel een klacht werd ingediend, wijzigde u plots uw verklaringen en beweerde u dat er wel een klacht werd ingediend, maar dat er niets mee gebeurd was (NPO p. 10). Het wijzigen van uw verklaringen om deze te laten overeenkomen met de verklaringen gedaan door uw vrouw, is onvoldoende om de vastgestelde tegenstrijdigheden op te heffen. U kon bovendien deze plots door u ingediende klacht niet coherent in de tijd plaatsen. Gevraagd wanneer deze klacht werd ingediend, antwoordde u aanvankelijk dat u het niet meer wist. Wanneer u werd gevraagd naar een datum bij benadering, hield u het op drie à vier maanden geleden, wat overeenkomt met mei/juni 2022, een tijdstip waarop u al in België was. U kon geen verdere uitleg geven, u wist het niet exact meer en was gestresseerd (NPO p. 10). Voorts lieten u en uw vrouw incoherente verklaringen optekenen over waarom er niets gebeurde wanneer jullie naar de politie stapten. U beweerde dat uw schoonvader kennissen heeft bij de autoriteiten, waardoor de autoriteiten niet optraden tegen hem (NPO p. 7-8-9). Nader gepeild naar wie die kennissen waren, kwam u niet verder dan te beweren dat hij veel vrienden heeft, zoals verre neven. U wist evenmin wie die kennissen waren op het politiekantoor waar u zich meermaals toe had gewend (NPO p. 9). Uw vrouw repte met geen woord over mogelijke kennissen van uw schoonvader bij de autoriteiten als reden waarom jullie niet zouden zijn geholpen door de autoriteiten. Gevraagd waarom er niets met de ingediende klachten gebeurde, verklaarde uw vrouw louter dat er meerdere zaken niet werden opgelost door de politie, de politie ondernam niets (NPO V. (...) p. 8).

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de beweerde ontvoeringspogingen door uw schoonvader. Bijgevolg komt de geloofwaardigheid van de overige problemen met uw schoonvader (hij zei tegen uw schoonmoeder dat hij u en uw echtgenote zou vermoorden indien hij jullie tegenkwam NPO p. 6) sterk op de helling te staan.

Voor zo ver er enig geloof kan gehecht worden aan de beweerde problemen met uw schoonvader, dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. De vastgestelde tegenstrijdigheden omtrent uw pogingen om de hulp van de politie in te schakelen daargelaten, verklaarden zowel u als uw vrouw geen verdere stappen te hebben ondernomen om dit door u als inadequaate ervaren optreden van de politie bij een andere hogere instantie aan te klagen (NPO p. 10; NPO V. (...) p. 10). Dat uw vrouw hiermee niet verder wilde gaan, in de hoop dat het misschien tot een verzoening met haar vader zou komen, is onvoldoende om uw nalaten te rechtvaardigen (NPO p. 10). Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw vrouw dat de Albanese autoriteiten in het verleden reeds optraden toen er zich problemen met uw schoonvader voordeden. Hij werd daarbij veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden (NPO V. (...) p. 8).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieveld en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's

in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande en gelet op uw verklaringen dat noch u noch uw vrouw problemen met uw autoriteiten aanhaalden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.7a; Vragenlijst CGVS V. (...), vraag 3.7a) meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen voorgaande conclusies niet wijzigen. Aan uw identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling wordt niet getwijfeld, noch aan die van uw vrouw en kinderen. Dat u over een rijbewijs beschikt wordt evenmin betwist.

Het verzoek om internationale bescherming van uw vrouw werd eveneens kennelijk ongegrond verklaard. "

Waar u te kennen gaf dat u als minderjarige, net als uw moeder, het slachtoffer werd van het geweld van uw vader, moet opgemerkt worden dat, gelet op het geheel aan uw verklaringen, deze situatie geenszins uw directe vluchtaanleiding betrof. Evenmin kan hieruit een actueel risico afgeleid worden. U verliet uw ouderlijke woonst nadat u trouwde. Voor wat betreft de problemen die u sindsdien kende moet verwezen worden naar bovenstaande vaststellingen.

Aldus wordt uw verzoek om internationale bescherming eveneens kennelijk ongegrond verklaard.

Uw documenten werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen, die stellen het niet eens te kunnen zijn met de bestreden motiveringen en deze motiveringen inhoudelijk aanvechten, beroepen zich blijkens een lezing van het voorliggende verzoekschrift in wat zich aandient in een enig middel in wezen op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekende partijen betogen:

"Verzoekers merken wel op dat verzoekster een kwetsbaar psychologisch profiel vertoont, omwille van het intra-familiaal geweld dat zij van kindsbeen af heeft ervaren omwille van een alcoholverslaafde vader. Zij geeft aan dat zij omwille van alle stress sowieso kampt met geheugen- en concentratiestoornissen."

Waar hen tegenstrijdige verklaringen worden verweten omtrent de ondergane gebeurtenissen, stellen verzoekende partijen voorts:

"Zoals verzoekers hierboven al opmerkten en alhoewel hier niets over wordt vermeldt, kampt(e) verzoekster wel degelijk met psychologische problemen en stress omwille van het intra-familiaal geweld waarvan zij, van kindsbeen af, het slachtoffer was.

Zij zijn beiden niet erg opgeleid en hebben niet echt een gestructureerd leven geleid; het is echt niet voor de hand liggend om te verwachten dat zij een volledig coherent en eensluidend relaas zouden kunnen afleggen, en dit onafhankelijk van enige frauduleuze intentie, en zonder dat dit een voldoende bewijs zou zijn omtrent de ongeloofwaardigheid van de aangehaalde problemen.

Zij bevestigen dat zij vrezen dat zij in Albanië niet in staat zullen zijn om hun zoontje te beschermen tegen de (schoon)vader. Zij hebben zelf grote problemen met hem en hij schuwt geen agressie, zoals al gebleken is in het verleden; anderzijds kunnen zij niet rekenen op hulp van de overheid bij dit soort privé-problemen."

Waar hen incoherente verklaringen worden verweten aangaande hun pogingen om de hulp van de autoriteiten in te schakelen, doen verzoekende partijen verder gelden:

"Ook met betrekking tot dit onderdeel, verwijzen verzoekers naar hun gebrek aan structuur, de stress die gegenereerd wordt door een leven in angst en onveiligheid en het feit dat zij als-gezin met twee kleine kinderen, waarvan eentje kampt met gezondheidsproblemen, moeite hebben met het op orde houden van hun herinneringen inzake de gebeurtenissen.

Wat zij uiteraard wel weten en wat van belang is voor hen, is dat zij die opeenvolgende problemen hebben ervaren, dat zij in paniek geraakten en dat zij probeerden bij de politie hulp te zoeken, tevergeefs. Dat zij ook zelf wel weten dat er hoe dan ook geen steun is om klacht neer te leggen inzake intrafamiliaal geweld, maar vooral dat in hun geval hun (schoon)vader ook nog eens relaties heeft binnen de politie, waardoor ze hoe dan ook geblokkeerd geraakten en uitkeken naar een veiliger alternatief, namelijk het land verlaten."

Met betrekking tot de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst, voeren verzoekende partijen vervolgens aan:

"Verzoekers nemen nota van deze opmerkingen maar stellen dat uit de lezing zelf ervan blijkt dat er heel wat wetgeving en maatregelen genomen worden, maar dat de implementatie ervan nog verre van bereikt is. In het geval van verzoekers die geconfronteerd worden met een probleem van inter-familiaal geweld, is er, bovendien rekening houdend met de culturele en morele normen geen draagvlak bij de overheidsdiensten om dit ernstig te nemen, temeer daar de (schoon)vader daar een stokje voorsteekt omwille van zijn relaties bij de politie."

Verzoekende partijen geven daarnaast nog aan:

"Verzoekers hebben de documenten die zij bezitten neergelegd en hebben aldus blij gegeven van hun medewerking."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande "om hen alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier

terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek in het licht van de nieuwe stukken en de bijkomende verklaringen."

2.3. Ondanks dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift gewag maken van *"de nieuwe stukken en de bijkomende verklaringen"*, voegen verzoekende partijen ter staving van hun betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissingen met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partijen geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

Verzoekende partijen slagen er in het geheel niet in om de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissingen te ontkrachten.

Volledig ten onrechte trachten zij immers te laten uitschijnen dat zij ten gevolge van het gegeven dat verzoekster psychische problemen zou kennen, dat verzoekster zou kampen met *"geheugen- en concentratiestoornissen"*, dat zij beide gestresseerd waren en dat zij onder meer omwille van hun lage opleidingsgraad en ongestructureerde leven beide moeite zouden hebben met het op orde houden van hun herinneringen, niet of onvoldoende bij machte zouden zijn (geweest) om hun voorliggende procedure internationale bescherming te doorlopen en om hun asielrelaas gedurende de persoonlijke onderhouden die in dit kader plaatsvonden op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan hen niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Verzoekende partijen leggen ter staving van dit betoog namelijk vooreerst geen enkel begin van bewijs neer. Zij reiken geen (medisch) attest aan waaruit het bestaan van al dan niet ernstige psychische problemen, geheugen- of concentratieproblemen, problemen inzake hun situering in tijd en ruimte en/of stress in hunner hoofde kan worden afgeleid. Aldus tonen zij hoegenaamd niet aan dat verzoekster zou kampen met psychische problemen, dat zij onvermogen zouden zijn om zichzelf en de aangehaalde gebeurtenissen te situeren in tijd en ruimte en/of dat zij beide dermate gestresseerd waren of zouden zijn dat deze problemen hen ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om hun procedure internationale bescherming te volbrengen en in het kader van hun verzoek om internationale bescherming gedegen verklaringen af te leggen.

Verzoekende partijen zelf laten daarenboven na om hieromtrent zelf de nodige verdere, concrete en gefundeerde duiding te verstrekken. Verzoekende partijen vergenoegen zich er in dit kader immers toe het geheel van de in de bestreden beslissingen opgenomen motieven op algemene wijze aan de voormelde problemen toe te schrijven, zonder zulks aan de hand van concrete elementen en argumenten te onderbouwen en zonder daarbij concreet op deze motieven in te gaan. Zij tonen aldus niet *in concreto* aan dat en welke invloed de voormelde elementen zouden hebben gehad op hun vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in hun verzoek om internationale bescherming. Zij tonen evenmin concreet aan dat, waar of op welke wijze de voormelde problemen ook daadwerkelijk van invloed zouden zijn geweest op hun gezegden; laat staan dat zij zouden aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissingen.

Verzoekende partijen gaven bij de aanvang van hun procedure, in de vragenlijsten "bijzondere procedurele noden" DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens hen geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van hun verhaal of hun deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de stukken opgemaakt bij de DVZ en de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt bovendien dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerden verzoekende partijen of hun advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoekende partijen tijdens deze onderhouden in staat waren het gesprek te volgen, de gestelde vragen begrepen en hierop doorgaans concrete antwoorden konden

formuleren. Bij het CGVS maakten verzoekende partijen bij de aanvang van hun persoonlijke onderhoud bovendien spontaan niet de minste melding van de voormelde moeilijkheden en problemen. Verzoeker verklaarde er bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud bovendien uitdrukkelijk zich die dag heel goed te voelen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p.2). Ook verzoekster gaf bij het CGVS initieel aan zich goed te voelen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, p.2). Daarenboven antwoordden verzoekende partijen blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissingen doorheen de loop van hun persoonlijk onderhoud initieel stevast op de gestelde vragen, gaven zij daarbij nergens aan dat zij het antwoord op deze vragen – al dan niet omwille van de voormelde moeilijkheden en problemen – in wezen niet wisten en formuleerden zij hierop duidelijke en niet mis te verstane antwoorden. Slechts nadat zij met de veelheid aan tegenstrijdigheden in hun verklaringen werden geconfronteerd, werd er plots gewag gemaakt van stressfactoren die ertoe zouden hebben geleid dat zij het antwoord op de gestelde vragen in wezen niet (meer) wisten. Dit kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Uit de stukken van het dossier kan gelet op het voorgaande aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoekende partijen niet in staat zouden zijn geweest om de kernelementen van hun verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient aldus te worden vastgesteld dat verzoekende partijen niet concreet aantonen of hard maken dat er ten aanzien van hun persoon bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet *in concreto* hoe zulks op zijn beurt van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

3.3. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoekende partijen betwisten de inhoud van de bestreden beslissingen in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.4. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij er problemen zouden hebben gekend met en er zouden riskeren te worden geviséerd en vervolgd door hun (schoon)vader, die tegen hun relatie en hun huwelijk was gekant.

Inzake deze voorgehouden problemen en vrees, wordt in de bestreden beslissingen, dit mede gelet op hetgeen voorafgaat, vooreerst echter geheel terecht gesteld:

“Er dient echter te worden vastgesteld dat de verschillende tegenstrijdige en incoherente verklaringen die u en uw vrouw lieten optekenen de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas volledig onderuit halen.

Zo lieten u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen optekenen over de eerste keer dat uw schoonvader probeerde uw zoon mee te nemen. Zelf plaatste u deze gebeurtenis in augustus 2021. Uw vrouw bracht

u telefonisch op de hoogte, waarna u de straten rond de school van uw zoon afging tot u hen diezelfde dag nog terugvond. U nam daarop meteen uw zoon van uw schoonvader af (NPO p. 7). Uw vrouw beweerde echter dat uw schoonvader in december 2021 voor het eerst poogde uw zoon mee te nemen. Hij slaagde daar volgens uw vrouw ook in en hield uw zoon twee weken bij, waarna hij uw zoon naar huis bracht (NPO V. (...) p. 5-6). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelden jullie beide dan weer dat uw schoonvader uw zoon twee à drie dagen had bijgehouden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5; Vragenlijst CGVS V. (...), vraag 3.5). Ook over de tweede poging van uw schoonvader konden u en uw vrouw geen eenduidige verklaringen afleggen. U beweerde dat uw schoonvader 20 dagen na de eerste poging in augustus 2021 opnieuw probeerde uw zoon mee te nemen (NPO p. 7). Uw schoonvader was op de markt naast de school toen hij aan uw zoon vroeg om met hem mee te komen, waar uw zoon mee instemde. U stelde dat uw vrouw net op dat moment aankwam en uw zoon van uw schoonvader afnam. Uw schoonvader achtervolgde hen dan en probeerde hen beiden mee te nemen. Uw vrouw werd daarbij geslagen in haar gezicht (NPO p. 7). Uw vrouw schetste echter een ander verloop van de gebeurtenissen. Zij beweerde dat deze tweede poging ergens in januari 2022 was. Ze werd opgebeld door de school van uw zoon en kreeg te horen dat uw schoonvader had geprobeerd uw zoon mee te nemen, maar dat dit was geweigerd door de school. Uw vrouw verklaarde dat zij daarop uw zoon van school ging halen. Uw vrouw repte met geen woord over een achtervolging, noch een poging om ook haar mee te nemen waarbij zij geslagen zou zijn (NPO V. (...) p. 6). Zij stelde bovendien dat zij niet meer gewelddadig werd behandeld door haar vader nadat zij met u trouwde (NPO V. (...) p. 7). Over de derde poging van uw schoonvader om uw zoon mee te nemen legden u en uw vrouw andermaal tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde dat deze poging op 15 april 2022 plaatsvond. U kwam uw zoon en schoonvader toevallig aan een bushokje tegen terwijl u aan het werk was als pizzakoerier. Aanvankelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde u dat uw schoonvader u wou slaan, maar hier van afzag daar er veel omstaanders aanwezig waren (NPO p. 5). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud wijzigde u uw verklaringen en beweerde u dat er een gevecht ontstond tussen jullie twee door u geïnitieerd, tot omstaanders tussen kwamen (NPO p. 8). Andermaal liet uw vrouw omtrent deze gebeurtenissen andere verklaringen optekenen. Aanvankelijk plaatste zij deze laatste poging om uw zoon mee te nemen in mei 2022 (NPO V. (...) p. 3). Nadien wijzigde ze haar verklaringen en beweerde ze dat de laatste poging rond 22 of 23 januari 2022 was. Ze stelde dat u uw zoon en schoonvader toevallig tegenkwam aan dat bushokje (NPO V. (...) p. 6). Voor de DVZ gaf u een nog andere versie van de feiten weer. Daar stelde u dat uw vrouw u opbelde en informeerde over de poging van uw schoonvader om uw zoon mee te nemen, waarna u naar uw zoon aan de bushalte ging om dat te voorkomen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gewezen op de tegenstrijdige verklaringen van uw vrouw, stelde u louter het niet meer te weten, u was gestresseerd. Ook uw vrouw was gestresseerd en wist volgens u niet wat ze zei. Deze verklaringen kunnen de duidelijk vastgestelde tegenstrijdigheden echter niet rechtvaardigen (NPO p. 10). De opeenstapeling van tegenstrijdige verklaringen die zowel u als uw vrouw lieten optekenen, doet dan ook volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas."

Verzoekende partijen voeren, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake hun vermeende procedurele noden, blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de voormelde motieven. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Bovendien wordt in de bestreden beslissingen op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Wat betreft uw pogingen om de hulp van de autoriteiten in te schakelen dient vastgesteld dat u en uw vrouw ook hier incoherente verklaringen aflegden. U beweerde driemaal samen met uw vrouw naar de politie te zijn gestapt, telkens wanneer uw schoonvader een poging had gedaan om uw zoon mee te nemen, dus tweemaal in augustus 2021 en eenmaal in april 2022. Eenmaal ging u ook alleen naar de politie, toen u toevallig passeerde op het politiebureau voor een pizzalevering (NPO p.9). Geen enkele poging leidde tot het indienen van een officiële klacht, daar de aanwezige politieagenten geen klacht wouden registreren toen ze vernamen wie uw schoonvader was en door de kennissen die uw schoonvader bij de autoriteiten heeft (NPO p. 8-9). Nogmaals gevraagd aan het eind van uw persoonlijk onderhoud of het wel degelijk geen enkele keer was gelukt om een klacht in te dienen, antwoordde u bevestigend (NPO p. 10). Uw vrouw stelde echter expliciet dat u op 16 januari 2022 een klacht indiende bij de politie (NPO p. 7). Verder beweerde uw vrouw dat ze zelf in januari 2022 naar de politie stapte. Gevraagd of zij al eerder naar de politie was gestapt, antwoordde ze negatief (NPO V. (...) p. 7). Even later wijzigde uw vrouw echter haar verklaringen en beweerde ze ook in december 2021 naar de politie te zijn gestapt (NPO V. (...) p. 7-8). Bij haar bezoek aan de politie in december 2021 verklaarde uw vrouw dat haar bevestigd werd dat zij een klacht had ingediend (NPO V. (...) p. 8). Geconfronteerd met de verklaringen van uw vrouw, die stelde dat er wel een klacht werd ingediend, wijzigde u plots uw verklaringen en beweerde u dat er wel een klacht werd ingediend, maar dat er niets mee gebeurd was (NPO p. 10). Het wijzigen van uw verklaringen om deze te laten overeenkomen met de verklaringen gedaan door uw vrouw, is onvoldoende om de vastgestelde tegenstrijdigheden op te heffen. U

kon bovendien deze plots door u ingediende klacht niet coherent in de tijd plaatsen. Gevraagd wanneer deze klacht werd ingediend, antwoordde u aanvankelijk dat u het niet meer wist. Wanneer u werd gevraagd naar een datum bij benadering, hield u het op drie à vier maanden geleden, wat overeenkomt met mei/juni 2022, een tijdstip waarop u al in België was. U kon geen verdere uitleg geven, u wist het niet exact meer en was gestresseerd (NPO p. 10). Voorts lieten u en uw vrouw incoherente verklaringen optekenen over waarom er niets gebeurde wanneer jullie naar de politie stapten. U beweerde dat uw schoonvader kennissen heeft bij de autoriteiten, waardoor de autoriteiten niet optraden tegen hem (NPO p. 7-8-9). Nader gepeild naar wie die kennissen waren, kwam u niet verder dan te beweren dat hij veel vrienden heeft, zoals verre neven. U wist evenmin wie die kennissen waren op het politiekantoor waar u zich meermaals toe had gewend (NPO p. 9). Uw vrouw repte met geen woord over mogelijke kennissen van uw schoonvader bij de autoriteiten als reden waarom jullie niet zouden zijn geholpen door de autoriteiten. Gevraagd waarom er niets met de ingediende klachten gebeurde, verklaarde uw vrouw louter dat er meerdere zaken niet werden opgelost door de politie, de politie ondernam niets (NPO V. (...) p. 8)."

Verzoekende partijen voeren, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake hun beweerde procedurele noden, andermaal niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de voormelde, in de bestreden beslissingen opgenomen motieven. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen ten berde gebrachte problemen met en vrees ten aanzien van hun (schoon)vader. Aldus wordt in de bestreden beslissingen terecht geconcludeerd:

"Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de beweerde ontvoeringspogingen door uw schoonvader. Bijgevolg komt de geloofwaardigheid van de overige problemen met uw schoonvader (hij zei tegen uw schoonmoeder dat hij u en uw echtgenote zou vermoorden indien hij jullie tegenkwam NPO p. 6) sterk op de helling te staan."

Derhalve is de kritiek vanwege verzoekende partijen op de overige, overvloedige motieven die in dit kader in de bestreden beslissingen zijn opgenomen inzake de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst voor het overige niet dienstig en kan deze kritiek op zich niet leiden tot een hervorming of een vernietiging van de bestreden beslissingen.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat verzoekende partijen de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster volledig ongemoeid laten en niet de minste poging ondernemen teneinde deze beslissing te weerleggen of te betwisten waar gemotiveerd wordt:

"Waar u te kennen gaf dat u als minderjarige, net als uw moeder, het slachtoffer werd van het geweld van uw vader, moet opgemerkt worden dat, gelet op het geheel aan uw verklaringen, deze situatie geenszins uw directe vluchtaanleiding betrof. Evenmin kan hieruit een actueel risico afgeleid worden. U verliet uw ouderlijke woonst nadat u trouwde. Voor wat betreft de problemen die u sindsdien kende moet verwezen worden naar bovenstaande vaststellingen."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze volledig ongemoeid laten onverminderd gelden.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens geheel niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekende partijen geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoekende partijen met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van hun verzoeken om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.6. Gelet op het voorgaande en in acht genomen dat verzoekende partijen in tegenstelling met wat zij in het onderhavige verzoekschrift poneren in dit verzoekschrift geen bijkomende verklaringen afleggen en

bij dit verzoekschrift geen nieuwe stukken voegen die een ander licht zouden kunnen werpen op de hoger gedane vaststellingen, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT